

7) zestawienie funduszków, przeznaczonych na pokrywanie świadczeń instytucji wzajemnej pomocy;

8) zestawienie zobowiązań instytucji ubezpieczeniowych w stosunku do osób, nie będących uczestnikami tych instytucji;

9) realizacja świadczeń należnych b. członkom izb i ich rodzinom;

10) ściąganie zaległych wierzytelności.

§ 3. Likwidator opracowuje i przedstawia Ministrowi Zdrowia wnioski dotyczące:

1) zasad i sposobu likwidacji majątku izb lekarskich i lekarsko-dentystycznych, przeznaczonego na pokrywanie zobowiązań instytucji ubezpieczeniowych i instytucji wzajemnej pomocy, prowadzonych przez izby;

2) wysokości odpraw, przewidzianych dla osób, określonych w art. 3 ust. 2, oraz osób, określonych w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. o zniesieniu izb lekarskich i lekarsko-dentystycznych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 326);

3) wysokości funduszu odpraw lekarskich ubezpieczeniowych i funduszu odpraw instytucji wzajemnej pomocy;

4) majątku izb, podlegającego przelaniu na uzupełnienie funduszków, wymienionych w pkt. 2);

5) majątku podlegającego przekazaniu na rzecz Skarbu Państwa i na rzecz Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

§ 4. 1. Likwidator przeprowadza likwidację majątku zniesionych izb według planu likwidacji, zatwierdzonego przez Ministra Zdrowia. Plan ten Likwidator obowiązany jest przedstawić Ministrowi Zdrowia w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r.

2. Plan likwidacji powinien w szczególności zawierać wnioski dotyczące uregulowania spraw pracowników, zatrudnionych w b. izbach lekarskich i lekarsko-dentystycznych.

§ 5. W ciągu miesiąca od daty zatwierdzenia planu likwidacji Likwidator obowiązany jest przedstawić Ministrowi Zdrowia preliminarz budżetu likwidacji.

§ 6. 1. Likwidator przedstawia Ministrowi Zdrowia wszelkie żądane informacje i wyjaśnienia, a co pół roku okresowe sprawozdania o przebiegu czynności likwidacyjnych.

2. Likwidator obowiązany jest na żądanie Centralnej Rady Związków Zawodowych i Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia udzielać informacji i wyjaśnień.

§ 7. Akta zniesionych izb lekarskich i lekarsko-dentystycznych oraz akta likwidacyjne po zakończeniu likwidacji i uzyskaniu od Ministra Zdrowia absolutorium Likwidator przekazuje do archiwum Ministerstwa Zdrowia.

§ 8. 1. Likwidator reprezentuje majątek izb wobec sądów, władz i urzędów państwowych i instytucji prawa publicznego.

2. Likwidator zarządza majątkiem izb lekarskich i lekarsko-dentystycznych, reprezentuje interesy tych izb i ich majątku wobec pracowników izb i osób trzecich z tytułu zobowiązań i wierzytelności, wynikających z czynności prawnych władz zniesionych izb, zawiera układy likwidacyjne z wierzycielami i dłużnikami, umarza i odpisuje z bilansu nieściągalne należności do kwoty zł 5.000.— w poszczególnym przypadku.

3. Umożnienie i spisanie z bilansu nieściągalnej należności wyższej niż 5.000.— zł wymaga uprzedniej zgody Ministra Zdrowia. Układy likwidacyjne z dłużnikami, przewidujące redukcję sumy dłużnej o więcej niż 30%, wymagają również uprzedniej zgody Ministra Zdrowia.

4. Likwidator może zawierać układy i zaciągać zobowiązania tylko jeśli to jest niezbędne do przeprowadzenia czynności likwidacyjnych.

5. Do poszczególnych spraw lub czynności prawnych Likwidator może ustanawiać pełnomocników i może im udzielać prawa substytucji.

§ 9. Czynności techniczne, związane z likwidacją majątku izb, wykonuje biuro Likwidatora. Likwidator ponosi odpowiedzialność za funkcjonowanie biura i jest bezpośrednim zwierzchnikiem pracowników tam zatrudnionych. Liczbę personelu biura oraz jego wynagrodzenia ustala Minister Zdrowia na wniosek Likwidatora.

§ 10. 1. Likwidatorowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej uposażeniu pracowników państwowych wraz z przypadającymi dodatkami według grupy II, przewidzianej w art. 4 pkt. 3) ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39).

2. Przy podróżach służbowych Likwidator pobiera należności na zasadach i w wysokości obowiązujących dla pracowników państwowych wymienionej w ust. 1 grupy uposażenia w razie pełnienia czynności poza zwykłym miejscem służbowym.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER ZDROWIA

T. Michejda

1385.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 27 września 1950 r.

w sprawie przekazania władzom podległym decyzji o przeznaczeniu lokalu mieszkalnego na mieszkanie służbowe.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wymienione w § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257) uprawnienia naczelnej władzy nadzorczej pracodawcy przekazuje się co do urzędów, instytucji i przedsiębiorstw, podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego, prezydentom wojewódzkich rad narodowych (wydziałom handlu), a w m. st. Warszawie i m. Łodzi — prezydentom rad narodowych tych miast (wydziałom handlu).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w/z W. Zawadzki

1386.

DECYZJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 października 1950 r.

o uznaniu instytucji kredytu długoterminowego za rozwiązane.

Na podstawie art. 35 ust. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 411) uznaje za rozwiązane niżej podane instytucje kredytu długoterminowego:

- 1) Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Warszawie,
- 2) Zachodnio-Polskie Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Poznaniu,
- 3) Towarzystwo Kredytowe m. Łodzi,
- 4) Piotrkowskie Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Piotrkowie,
- 5) Lubelskie Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Lublinie,
- 6) Kieleckie Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Kielcach,
- 7) Radomskie Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Radomiu,
- 8) Częstochowskie Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Częstochowie,
- 9) Kaliskie Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Kaliszu,
- 10) Płockie Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Płocku,
- 11) Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Warszawie,
- 12) Poznańskie Ziemstwo Kredytowe w Poznaniu,
- 13) Towarzystwo Kredytowe Przemysłu Polskiego w Warszawie.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

1387.

OKÓLNİK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 września 1950 r.

w sprawie stosowania do państw obcych i personelu przedstawicielstw tych państw w Polsce zwolnień podmiotowych w podatku od nabycia praw majątkowych i w opłacie skarbowej od podań i świadectw.

Ministerstwo Finansów uchyla okólnik z dnia 21 czerwca 1948 r. w sprawie zwolnień w podatku od nabycia praw majątkowych przedstawicielstw dyplomatycznych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 69, poz. 282) i poleca w przypadkach: